

Hvis en saadan Omgaaen skulde finde Sted, er den dikteret af Arbejdsgiveren, og Arbejderne ere nødte til at høje sig derved.

Jeg tror, at det i vide Krese af Samfundet er erkendt, at der paa mange Omraader findes en for lang Arbejdstid, og jeg tror, man er temmelig enig om, at Samfundet ikke er tjent dermed, og at heller ikke Arbejdsgiverne ere tjente dermed. Jeg tror, man er kommen til den Erkendelse, at hvor der er en altfor lang Arbejdstid, virker den løvende paa de Arbejdere, som skulle udføre Arbejdet, saaledes at man ved at forlorte Arbejdstiden er i Stand til at kunne faa bedre Arbejde, om end ikke mere: thi jeg indrømmer, at en Forkortelse af Arbejdstiden ogsaa vil gøre en Indskrænkning i Produktionsmængden, men ikke i Forhold til Forkortelsen. Jeg tror nemlig, at man i Forhold vil faa mere Arbejde pr. Time med 8 Timers Arbejdstid end med en Arbejdstid paa 12—14 Timer og maasse længere, hvad nu mange Steder finder Sted. — Man har endvidere indvendt, at hvis denne Arbejdstid bliver flaaet fast ved Lov, ville Fabrikantene og Landbrugere blive nødte til at afskedige de mere langsomme, men dog maasse de dygtigste og paalideligste Arbejdere. Jeg tror ingenlunde, det vil blive Følgen af Loven. Tværtimod tror jeg, at netop de mere langsomme, men mere paalidelige og dygtige Arbejdere ere overordentlig stærkt truede paa Grund af de Samfundsforhold, som de nu virke under. Thi hvad er det for en Drivkraft, som gør sig gældende i Industrien og vistnok ogsaa paa mange Omraader i Landbruget? I Industrien vide vi da, hvorledes Forholdet er, og der er Bevægelsen den: Lad os blot faa en Mængde Arbejde, som kan passe paa det almindelige Marked, og som kan blive solgt, men det Hensyn, om det er udmærket Arbejde, trænger i mange Forhold slet ikke frem. Ved denne Drivkraft og ved Indførelsen af et Affordarbejdssystem, som er blevet meget almindeligt, har man bevirket, at det netop er de Arbejdere, som ere i Stand til at producere meget Arbejde, som have fortjent lidt mere end de mere langsomme, men duelige og paalidelige Arbejdere, og derved har man netop indført den Demoralisation i Industrien, som man paaftaar vil blive Følgen af 8 Timers Arbejdsdagen, men, som jeg paaftaar, 8 Timers Arbejdsdagen netop vil rette.

Saa har man endvidere indvendt imod det Lovforslag, som foreligger, at det stammer fra de internationale Kongresser, hvor der sidder Folk, der holde brandrøde Taler, og hvor de vildeste Talere faa det stærkeste

Bifald, og at det er fra saadanne Kongresser, at saadanne Fordringer skrives sig. Jeg skal ikke her komme ind paa at karakterisere disse Taler, som blive holdte ved slige Lejligheder, kun skal jeg anføre, at den sidste internationale Kongres, som blev afholdt i Brüssel, var en saglig Kongres, som behandlede Sagerne grunddigt og derved bevirkede, at Arbejderbevægelsen kom et godt Skridt frem paa en fornuftig Bane. Jeg har set dette anerkendt af Modstandere af vort Parti, og jeg tør derfor nok tage denne Anerkendelse til Indtægt. Med Hensyn til, at denne Sag har været drøftet paa de internationale Kongresser, skal jeg i øvrigt sige, at jeg regner det netop for en stor Fordel for dette Lovforslag, som her foreligger, idet denne Lov da ikke bliver eneftaaende, den vil ikke komme frem alene i Danmark, men det samme Spørgsmaal er blevet rejst i alle Lande med moderne Produktion. I alle civiliserede Lande er Spørgsmaalet rejst, og derfor kan den Indvending bortfalde, som ofte kommer frem, at vi ved Indførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen ville blive mindre konkurrencedygtige og at vore Produkter blive dyrere. Jeg vil altsaa sige, at det netop er en Styrke for Sagen, at dette Spørgsmaal er blevet rejst i alle industrielle Lande, saa at alle Lande med den samme Produktionsmaade komme til at konkurrere under nogenlunde de samme Betingelser. — Og hvad angaar det internationale i dette Spørgsmaal, da er det ikke alene Socialdemokraterne, som have deres Øje rettet derpaa, den tyeste Kejser har jo sammenkaldt en international Conference om et lignende Spørgsmaal, som blev afholdt i Berlin — jeg tror, det var i Fjor — og den svejtske Regering har gentagne Gange opfordret de europæiske Regeringer til at sætte sig i Bevægelse netop for at staffe en international Arbejderlovgivning, som kunde beskytte Arbejderne samtidig med, at de enkelte Landes industrielle Konkurrenceevne blev varetaget paa bedste Maade. Jeg ved, at der er enkelte, der ere af den Mening, at der maa rettes en energisk Modstand mod, hvad der kommer op paa denne Maade her i Landet, men jeg vil dertil sige, at det er fejlagtigt, thi netop den Maade, hvorpaa det kommer frem, bærer for, at det er sunde og fornuftige Tanker. Og vil man rejse energisk Modstand mod Lovforslag af denne Art, saa giver man netop, som jeg bemærkede før, den Samfundskraft, der nu gør en stor Del af Befolkningen til Slaver, der nu skaber en Masse besiddelsesløse, der sammendrager Kapitalen paa enkelte Hænder, der repræsen-